



CON XIN VÀO CỬA HẸP

Chuyện kể một cậu thiếu niên gầy gò kia, nghe bên trong hàng rào trồng cây găng của nhà lâu có tiếng nhạc réo rắt, nên muốn vào coi. Vai đeo ba lô chật cứng những đồ linh kinh, cậu cố gắng chui qua lỗ hàng rào nhỏ hẹp. Thấy thật khó mà lách luôn, cậu nhận ra rằng phải bỏ những thứ không cần thiết trong ba lô. Nhưng tiếc rẻ, nào sách truyện tranh, nào mảnh sành thay tiền để đánh bài, nào ná cao su để bắn nhau, v.v...cậu cố bẻ bột gai cho rộng chỗ, nhưng gai cứng nhọn sắc làm chảy máu tay. Cũng lại không xong. Chỉ còn cách quăng vứt ba lô đi. Lúc này cậu thờ phào nhẹ nhõm. Trườn qua được rồi, ngửng đầu lên, cậu choá mắt nhìn ánh sáng chói chan, thấy mình lạc vào một khu vườn tươi xanh, đầy hoa trái. Tay cậu chạm phải chân ông chủ vườn đang đứng đó hái trái cây. Ông chủ dẫn giọng: "Ê! Sao vào được đây?". Nhưng có tiếng bà chủ đứng bên thêm: "Tội nghiệp thằng nhỏ, cho nó vào đi! Ông chủ cười ha hả: "Ừ, bà đã nói thế, thôi vào đi! Thế là thằng nhỏ được hai ông bà cho một bữa trái cây thoả thích. Thằng nhỏ vái dài cảm ơn, thú thật: "Con phải vứt cái ba lô cồng kềnh đi mới chui vào được". Ông chủ vỗ vai khen: "Thế là con khôn, không vứt bỏ cái thứ tạp nhạp đi thì làm sao mà vô được nhà ông?" Ông hỏi lai lịch thân thế. Biết cậu là một thiếu nhi học trường giáo xứ, ông kể cho nghe câu chuyện thế này: "Chúa Giêsu đang giảng giải về hạnh phúc được sống đời đời, thì có một người thanh niên giàu có đến hỏi Chúa về cách làm sao để đạt được sự sống đời đời. Anh ta nói anh đã giữ các điều răn từ khi còn nhỏ. Chúa bảo thế thì tốt, nhưng khi Chúa yêu cầu anh từ bỏ của cải và phân phát cho người nghèo, anh ta buồn bã sa sầm nét mặt, bỏ đi vì lòng anh vẫn còn bám víu vào vật chất. Cũng như anh ta khư khư ôm cái ba lô của cải vật chất mau hư nát, cho nên anh ta không chui qua được lỗ hàng rào nhỏ hẹp để vào được nhà ông đây"

Câu chuyện thật có ý nghĩa cho ta liên tưởng tới bài **Tin Mừng** hôm nay, Chúa nói rằng: "Các người hãy cố gắng vào qua cửa hẹp". Thánh Luca tường thuật:

"Khi ấy, Chúa Giêsu rảo qua các đô thị và làng mạc, vừa giảng dạy vừa đi về Giêrusalem. Có kẻ hỏi Người rằng: "Lạy Thầy, phải chăng chỉ có một số ít sẽ được cứu độ?" Nhưng Người phán cùng họ rằng: **"Các người hãy cố gắng vào qua cửa hẹp, vì Ta bảo các người biết: nhiều người sẽ tìm vào mà không vào được. Khi chủ nhà đã vào và đóng cửa lại, thì lúc đó các người đứng ngoài mới gõ cửa mà rằng: 'Thưa ngài, xin mở cửa cho chúng tôi'. Chủ sẽ trả lời các người rằng: 'Ta không biết các người từ đâu tới'. Bấy giờ các người mới nói rằng: 'Chúng tôi đã ăn uống trước mặt ngài và ngài đã giảng dạy giữa các công trường chúng tôi'. Nhưng chủ sẽ trả lời các người rằng: 'Ta không biết các người từ đâu mà tới, hỡi những kẻ làm điều gian ác, hãy lui ra khỏi mặt ta'. Khi các người sẽ thấy Abraham, Isaac, Giacóp và tất**

cả các tiên tri ở trong nước Thiên Chúa, còn các người bị loại ra ngoài, nơi đó các người sẽ khóc lóc nguyền rủa. Và người ta sẽ từ đông chí tây, từ bắc chí nam đến dự tiệc trong nước Thiên Chúa. Phải, có những người sau hết sẽ trở nên trước hết và những người trước hết sẽ nên sau hết". (Lc 13, 22-30)

Ở một nơi khác, Chúa cũng từng phán bảo: *"Hãy qua cửa hẹp mà vào, vì cửa rộng và đường thênh thang thì đưa đến diệt vong, mà nhiều người lại qua đó. Còn cửa hẹp và đường chật thì đưa đến sự sống, nhưng ít người tìm được lối ấy."* (Matthêu 7:13-14). Đó là lời Chúa mời gọi các con yêu dấu của Ngài bước qua cửa hẹp bằng lòng tin, sự khiêm nhu, và sự phó thác hoàn toàn vào tình Chúa yêu thương bao la vô hạn đối với những ai **"biết phận mình bé mọn,"** ước **mong được "Chúa sửa chữa chỉ bảo nước bước đường đi"**. Đáp trả tiếng gọi này, chỉ cần để Chúa hướng dẫn và yêu thương, chúng ta mới có thể bước qua Cửa Hẹp.

I- CON XIN VÀO CỬA HẸP VÌ THÂN CON NHỎ THÓ, CON LÁCH VÀO VỪA

1- Vì con biết phận bé mọn chẳng như kẻ giàu sang ham qua cửa rộng.

Con biết rằng tất cả những gì con có, từ tài năng đến của cải, đều là ân sủng của Thiên Chúa thương ban. Vâng, Lời Chúa đã biết bao lần nhắc nhở con phải khiêm nhu:

Người khiêm nhường không coi mình là rốn của vũ trụ, mà sống với lòng biết ơn và phó thác vào ý muốn của Chúa. Như trong lời cầu nguyện của Mẹ Maria: *"Linh hồn tôi ngợi khen Chúa, và thần trí tôi hớn hở vui mừng trong Thiên Chúa, Đấng cứu độ tôi, vì Người đã đoái nhìn đến phận nữ tỳ hèn mọn của Người."* (Lc 1, 46-48). Vì khiêm nhu nên có tinh thần phục thiện, chấp nhận những khuyết điểm cần phải được sửa chữa. Những khuyết điểm đó ấy là bao nết xấu, tính tình, thói quen làm mất lòng Chúa: dục vọng tham sân si, gièm pha, tị hiềm đố kỵ, gây xích mích chia rẽ với người xung quanh. Ấy là cần phải khiêm nhu với tha nhân.

Người khiêm nhường không tìm cách phô trương bản thân, mà sống với lòng tôn trọng và yêu thương đối với mọi người. Họ nhìn thấy giá trị của người khác và sẵn sàng lắng nghe, học hỏi. Chúa Giêsu đã dạy: *"Ai muốn làm lớn giữa anh em, thì phải làm người phục vụ anh em."* (Mt 20, 26).

Đem ví dụ chọn chỗ ngồi khi có người mời dự tiệc cưới, Chúa khuyên nhủ: "khi anh được mời, thì hãy vào ngồi chỗ cuối, để cho người đã mời anh phải đến nói: "Xin mời ông bạn lên trên cho. Thế là anh sẽ được vinh dự trước mặt mọi người đồng bàn. Vì phàm ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên." (Lc 14, 11).

Khiêm nhường là con đường dẫn đến sự thánh thiện và vinh quang trong Nước Trời. Nó không phải là sự yếu đuối, mà là sức mạnh nội tâm để buông bỏ kiêu căng và sống một cuộc đời phục vụ, yêu thương. Hãy nhìn những dòng nước trong tự nhiên: nước luôn chảy xuống nơi thấp nhất, nơi khiêm hạ nhất, nhưng lại là nguồn sống và sức mạnh cho mọi sinh vật. Người khiêm nhường cũng như vậy, họ âm thầm nhưng mạnh mẽ, đem lại sự sống và niềm vui cho những người xung quanh.

* Sách Châm Ngôn dạy rằng:

"[4] Giàu sang, sự sống, hiển vinh,
Khiêm nhu, kính Chúa, Chúa dành thưởng cho".
(Châm Ngôn 22,4)

12] Kẻ kiêu ngạo, ắt ngã nhào,
Đức khiêm nhường dẫn dắt vào vinh quang.
(Châm Ngôn 18,12).

* Sách Khôn Ngoan cũng khuyên bảo:

[1] Vậy nên các bậc đế quân,
Những người lãnh đạo cõi trần khắp nơi,
Các ngài nên hãy lắng tai,
Học cho hiểu biết rạch ròi quán thông!

[2] Tự hào cai trị dân đông,
Các ngài nên hãy mở lòng, mở tai!

[3] Các ngài được Chúa trao tay
Uy-quyền thống lãnh, đem tài trị an.

Việc làm chư vị mưu toan,
Người hằng kiểm soát luôn luôn coi chừng.
(Khôn Ngoan 6,1-3).

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13778>

2- Vì con biết Chúa thương con bằng tình mẫu tử

Qua lời tuyên sấm của ngôn sứ Isaya, Chúa mang lại hòa bình cho dân của Người, nói chuyện nhẹ nhàng và dịu dàng với con cái của mình như một người mẹ. Thiên Chúa đã chọn hình ảnh người mẹ để diễn tả sự an ủi và chăm sóc của Người đối với dân Người:

"Như mẹ hiền an ủi con thơ,
Ta cũng vậy, sẽ an ủi các ngươi như mẹ hiền
Tại Giêrusalem, các ngươi sẽ được cưng chiều ủi an.
(Is. 66:13).

"Vì CHÚA đã phán như sau:
Này Ta tuôn đổ xuống Thành Đô
Ơn thái bình tựa như sông cả,
Ta khiến của cải chư dân rông rãi,
tuôn chảy tràn lan như thác đổ.
Các ngươi sẽ được nuôi bằng vú sữa mẹ,
được bông ẵm bế trong lòng
được nâng niu bên hông, trên gối.
(Is. 66:12)

Phúc Người ban "tuôn chảy tràn lan như thác đổ" "Ơn thái bình tựa như sông cả" nói lên tình yêu và phúc lành của Thiên Chúa quả là bao la vô tận. Phúc ân này mang lại sự an ủi cho bất cứ ai đang gặp khó khăn. Thiên Chúa quan phòng là niềm hy vọng và bình an cho những ai chán chường bi quan không biết có được Chúa khoan dung tha thứ cứu độ hay không. Nhưng chớ lo sợ áy náy, vì:

"Có lời Chúa đã phán truyền:
"Các ngươi đến ở bên Ta,

cùng nhau tranh luận để mà cảm thông!

Các người tội dầu chất chồng,
thăm tựa vải điều, sẽ trắng như bông,
Tội người dầu đỏ như son,
Sẽ nên như tuyết, chẳng còn bợn nhơ.

"Các người nếu chịu nghe Ta,
hoa màu trong xứ, tha hồ hoạch thu.

"Các người nếu cứ phản Ta,
Giáo gươm sẽ nuốt cho mà biết thân."

Đó là lời Chúa đã ban.

Miệng Người đã phán dạy dân của Người."

(Is.1:18)

Hãy vững tin trông cậy vì Người là Đấng cứu độ:

"Đây là Thiên Chúa của con

Ngài là Đấng cứu độ con,

Con tin cậy Chúa, con còn sợ chi.

Ngài là sức mạnh khôn bì

Con ca ngợi Chúa chẳng khi nào ngừng

Ngài là sức mạnh vô song

Là Đấng cứu độ, con trông cậy Ngài."

(Is. 12:2)

Thiên Chúa luôn tha thiết mời gọi hết tất cả mọi người chẳng trừ một ai hãy vào dự tiệc cưới trong Nước Trời. Nhưng phải vào qua cửa hẹp đã mở sẵn. Ngài thành tín như lời Ngài đã hứa. Ngài gìn giữ những ai trung thành còn sót lại, họ sẽ tiếp tục bước vào thế giới đổi mới đầy vinh quang mà Ngài đã chuẩn bị cho con cái Ngài trong thời kỳ cánh chung:

[17] Nay, Ta sáng tạo trời mới đất mới,

Thuở ban đầu không còn ai nhớ tới,

Cả trong tâm trí, cũng không còn ai nhắc lại.

(Is.65:17)

Ngôn sứ Isaya đã nói rõ như thế trong **Bài Đọc I** "*Chúng dẫn tất cả anh em các người từ mọi dân tộc đến*".

[18] Còn Ta, Ta biết rõ việc làm và ý định của bọn nó,

Ta sẽ đến tập hợp mọi dân tộc và mọi ngôn ngữ,

Họ sẽ đến và được thấy vinh quang hùng vĩ của Ta.

[19] Ta sẽ đặt một dấu hiệu giữa họ

và sai những kẻ sống sót của họ

đến các dân Tharsis, Phut, Lud, Mosoch, Ros,

đến dân Tubal và Javan,

là những dân thạo nghề cung nỏ,

đến những hải đảo ở xa xăm

những nơi chưa hề nghe tiếng tăm của Ta

và chưa hề thấy vinh quang của Ta.

Họ sẽ loan báo cho các dân biết vinh quang của Ta.

[20] CHÚA phán:

Giống như con cái Ítraen mang lễ phẩm

Mang trên chén đĩa thanh sạch đến NHÀ CHÚA,
Người ta cũng sẽ đưa tất cả anh em các người thuộc mọi sắc dân
đưa về làm của lễ tiến dâng lên CHÚA
– đưa bằng ngựa, xe, võng cáng, lừa và cả lạc đà nữa–
đưa về trên núi thánh của Ta là Giêrusalem.

[21] Và cả trong bọn họ, Ta sẽ chọn lấy một số làm tư tế,
làm thầy Lê-vi – CHÚA phán như vậy.
(Is 66, 18-21)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=23889>

II- CON XIN VÀO CỬA HẸP VÌ CHÚA NHẬN RA CON YẾU ỚT, CHÚA SỬA CON NƯỚC BƯỚC ĐƯỜNG ĐI.

*** Vì con vững tin Chúa yêu thương rộng lượng đang đợi con vào**

Chúa từng dạy con: *"Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường lớn thì đưa đến sự hư vong, và có nhiều kẻ vào đó. Song cửa hẹp và đường chật thì đưa đến sự sống, nhưng ít kẻ tìm được."* (Matthêu 7:13-14). Họ không "tìm được" mà vào vì họ không được khôn ngoan như cậu thiếu niên kia biết từ bỏ luyến tiếc những trò chơi thú vui chất đầy trong chiếc ba lô cồng kềnh để chui vào lỗ hàng rào gai góc nhỏ hẹp. Cậu ấy đã tin chắc chắn bên trong hàng rào cho cậu tha hồ hưởng trái cây ngon ngọt, được thoả mãn ngắm vinh quang lộ liễu, nếu vứt bỏ cái ba lô tệ hại đi thì sẽ dễ dàng lọt qua. Cho nên cậu hy sinh và kiên nhẫn chịu khổ đến rướm máu. Cậu là biểu tượng của lòng tin và trung thành với lòng tin đã quyết.

Kinh Thánh man mác lời Chúa dạy bảo như vậy:

Thư gửi tín hữu Do Thái, Thánh Phaolô viết: *"Đức tin là sự tin chắc về những điều mình đang trông mong, là bằng cứ của những điều mình chẳng xem thấy."* (Do Thái 11:1)

Thanh Matthêu khẳng định: Chỉ cần một đức tin nhỏ bằng hạt cải cũng có thể làm nên những điều vĩ đại: *"Vì các người ít đức tin; quả thật, nếu các người có đức tin bằng hạt cải, thì có thể khiến núi này rời đi nơi khác, và chẳng có sự gì là không thể được cho các người."* (Matthêu 17:20)

Thánh Giacôbê nhắc nhở một khi đã tin thì phải kiên định không vì gặp nghịch cảnh thử thách mà lung lay. Trong thư gửi mười hai chi tộc đang sống tản mác khắp nơi, ngài viết: *"Nhưng phải lấy đức tin mà cầu xin, chớ nghi ngờ; vì kẻ hay nghi ngờ giống như sóng biển bị gió thổi và lung lay."* (Giacôbê 1:6)

*** Vì con yên lòng sẽ được Chúa yêu thương như nghiêm phụ dạy dỗ**

Con biết Chúa thương con như mẹ hiền can thiệp xin Chúa khoan dung mỗi khi con phạm lỗi, là để con biết hối cải. Như cậu thiếu niên kia được bà chủ can thiệp xin Ông đừng dằn giọng khắt khe với thằng nhỏ, hãy cho nó vào "tội nghiệp thằng nhỏ!". Cho nên "giơ cao đánh khẽ", Chúa cũng phải nghiêm khắc như ông chủ vườn, để con biết sửa đổi hoán cải lỗi lầm. Tình yêu như nghiêm phụ thương con đã được Chúa thể hiện qua lời ngôn sứ Isaya tuyên sấm:

Những kẻ phản nghịch chống Chúa sẽ chịu sự phán xét đời đời. Chúa quyền uy, ngự trên thiên ngai cao vời, thống trị trên trời dưới đất. Ngài thịnh nộ với kẻ dữ, con cái của Satan. Satan là một thiên thần chống Chúa, đã bị đày xuống hỏa ngục. Nó là con rắn hiện hình nơi vườn địa đàng xúi giục nguyên tổ cưỡng lệnh Chúa:

“Này hỡi Satan!
Con của hừng đông ngồi sáng
Ngươi đã bỏ trời sa xuống đây à?
Này kẻ chế ngự các quốc gia!
Các ngươi cũng sa xuống sao?
“Chính ngươi cũng đã tự hào:
“Ta đây sẽ tới trời cao,
Vượt lên trên các vì sao trên trời,
Rồi ta sẽ dựng thiên ngai
Ta ngồi trên núi Bồng Lai, Tao Phùng.
tận nơi cực Bắc mông lung,
nơi cao chót vót ngàn tầng cung thiên.
“Vượt tầng mây thăm vô biên
Ta đâu khác Đấng Uy Quyền Tối Cao.
“Nhưng ngươi lại xuống hỏa hào âm phủ
xuống tận cùng nơi giam giữ vực sâu.
(Is. 14:12-15)

Ngài chà đạp kẻ thù trong cơn thịnh nộ và máu của chúng đã làm vấy bẩn y phục của Ngài.

“Kìa ai từ Edom đến, từ Bosra về, mặc trang phục đỏ thắm cao sang?
Kìa ai mang y phục rực rỡ, đang bước tới đây oai phong hùng dũng ?
– Chính là Ta, Đấng phán dạy theo đức công minh,
Đấng cứu tinh mạnh mẽ
Đấng ban ơn cứu độ.
–Tại sao y phục Ngài lại đỏ?
Trang phục Ngài như áo người đạp bôn nho?
“ – Duy mình Ta, Ta đạp nơi bôn ép nho đỏ
và trong các dân chẳng một người nào ở với Ta.
Ta đã đạp nát chúng trong lúc Ta thịnh nộ,
Ta đã giày xéo chúng trong cơn giận dữ bức tức.
nước ép từ nơi chúng bắn vọt lên trang phục của Ta,
và toàn bộ y phục của Ta hóa ra như bẩn.
“Vì Ta đã nhất quyết rồi.
một ngày báo phục tới nơi chẳng dời
và năm cứu chuộc của Ta đến rồi.”
(Is. 63:3-4)

[15] Vì này đây CHÚA đến trong lửa chói mù rực đỏ
Xa giá của Người như thể bão tố
Người trút lời đình cho hả cơn giận
Người tung lời đe dọa trong ngọn lửa thiêu.

[16] Vì khi xử mọi người phạm
CHÚA dùng lửa, kiếm để nhằm răn đe.

Nhiều người vong mạng không ngờ,
Vì Người vung kiếm, không tha bao giờ.
(Is. 66: 15-16)

Trong các Sách Thánh, Thiên Chúa được trình bày như một người cha giáo huấn, dạy dỗ con cái để họ trở nên khôn ngoan và ngay thẳng. Sự nghiêm khắc của Ngài không nhằm làm tổn thương, mà nhằm dạy cho con cái bài học quan trọng để họ trưởng thành và sống tốt đẹp hơn. Hai hình ảnh "mẹ hiền" và "cha nghiêm" kết hợp hài hòa trong cách Thiên Chúa đối xử với dân Ngài: vừa ban ơn an ủi, vừa sửa dạy để dẫn dắt họ đến sự thánh thiện. Điều này phản ánh một tình yêu trọn vẹn, vừa dịu dàng vừa cứng rắn khi cần thiết.

* Sách Huấn Ca viết:

[1] Thương con cho vọt cho roi,
Sau này sung-sướng cả đời vì con.

[11] Khi con đương tuổi còn măng,
Đừng cho nó được thông-dong tự-quyền,
Nó làm sơ-suất chẳng nên
Cũng đừng nhắm mắt bỏ quên, tảng lờ!

[12] Đè đầu, dẫu nó còn thơ,
Thẳng tay trừng phạt, quất cho ê sườn!
Cá không ăn muối cá ươn,
Nó ra bất trị, con luôn nã-o-nề!

[13] Hãy rèn con cái bạn đi,
Kẻo sau sẽ khổ chỉ vì con hư!

(Huấn Ca 30:1; 11-13)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=14076>

* Sách Châm Ngôn viết:

[11] Khi Người khiển-trách la rầy,
Ấy là sửa dạy, chớ hay khinh thường!

[12] Ấy là vì Chúa yêu thương,
Đem tình phụ-tử vốn thường dạy con.
(Châm Ngôn 3:11-12)

* Sách Gióp viết:

17- Phúc thay được Chúa sửa răn!
Khắc sâu lời Đấng Toàn Năng trong lòng.
Sách Gióp viết:

18- Người gây thương tích chất chồng,
Rồi Người băng bó để không nhiễm trùng,
Người vừa đánh tím bầm sưng,
Rồi Người xoa bóp thuốc thang chữa lành.

(Gióp 5:17-18)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=20684>

Tình thương của nghiêm phụ được thánh Pholô khẳng định nơi **Bài Đọc II**. Trong thư gửi tín hữu Do-thái., thánh nhân viết: "*Chúa sửa dạy ai là kẻ Người yêu mến*".

Anh em thân mến, anh em đã quên lời yên ủi tôi nói với anh em, như nói với những người con rằng: "Hỡi con, con **chớ khinh thường việc Chúa sửa dạy, và đừng nản chí khi Người quả trách con**; vì Chúa sửa dạy ai là kẻ Người yêu mến, và đánh đòn kẻ mà Người chọn làm con". Trong khi được sửa dạy, anh em hãy bền chí. **Thiên Chúa xử sự với anh em như con cái: vì có người con nào mà cha không sửa phạt**. Ngày nay, hẳn ai cũng coi việc sửa dạy là nỗi buồn khổ, hơn là nguồn vui, nhưng sau này, nó sẽ mang lại hoa quả bình an công chính cho những ai được sửa dạy. Vì thế, anh em hãy nâng đỡ những bàn tay bủn rủn và những đầu gối rệu ròi. Đường anh em đi, anh em hãy bạt cho thẳng, để người què khỏi bị trẹo chân, nhưng được an lành. (Dt 12, 5-7, 11-13)

Chúa thương con như mẹ hiền an ủi vuốt ve. Chúa dạy con như nghiêm phụ rắn đe dạy dỗ. Chúa không bỏ rơi dân của Ngài như lời Ngài hứa. Tình thương Chúa dành cho dân của Ngài thực là mãnh liệt. Lòng thành tín của Chúa tồn tại muôn đời như lời **Thánh Vịnh Đáp Ca** kêu gọi mọi người ca tụng Chúa:

Ha-lê-lui-a!

[1] Muôn dân ơi, hỡi muôn dân!

Hãy ca ngợi Chúa khoan nhân cao vời!

Hỡi muôn các nước khắp nơi,

Hãy cùng chúc tụng Chúa Trời chí nhân!

[2] Vì Người ban phúc vô ngần,

Lòng Người thành tín vững-bền muôn năm.

Ha-lê-lui-a!

(Tv 117, 1. 2)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

III- LỜI NGUYỆN

Lạy Mẹ Maria,

Từ ban đầu muôn thuở, Mẹ đã được tiền-định làm Mẹ chúng con. Rồi một chiều xuân u buồn man mác, từ trên đồi Can-vê ảm đạm, bằng tình thương bát ngát mệnh mang, Người tiếp tục giao phó chúng con cho Mẹ, khi Con Người trần trời:

"Gio-an đây chính con Bà,

Này Gio-an hỡi, đây là Mẹ con!"

Chân có dấu có chai mòn,

Không qua lỗi Mẹ, chẳng mong gặp Ngài.

Tiệc cưới Cana khi Mẹ ngỏ lời

Ngài chẳng bỏ rơi hững hờ

Vì Mẹ, dấu chữa đến giờ,

Thương con, Ngài chẳng bao giờ tiếc đâu!

Tìm Ngài chi phải kiếm đâu,

Nép vào bên Mẹ, nào lâu lắt gù!

Mẹ thương chúng con không bờ không bến. Mẹ kiên trì, liên lý, xin cho chúng con ơn đời đời cứu độ. Mẹ hết lòng ngăn Cha dừng cơn thịnh nộ. Mẹ loan báo cho thế gian này biết lòng Cha nghiêm thẳng công minh. Mẹ cảnh cáo muôn dân đừng vượt mất phúc hiển vinh. Mẹ yêu chúng con hết tình.

Trái Tim Từ Mẫu khiết trinh,
Nơi con được đến ẩn mình chờ che,
Chính là đường tắt, lối về,
Con về cùng Chúa tới quê vĩnh hằng.

Lạy Mẹ là cửa Thiên Đàng
Xin Mẹ đón con vào hưởng vinh quang Nước Trời.

Dù cho nguy khốn đón đau tả tơi,
Mẹ luôn theo sát vẫn không bỏ rơi,
Phong ba, đường xa muốn xô gục ngã,
Dìu con, Mẹ luôn đỡ nâng không rời.
Dù cho năm tháng biết bao đổi thay,
Lời Cha con vẫn quyết theo chẳng sai:
Tin Yêu, Cây Trông, Hiến Dâng Thập Giá,
Đời con Mẹ luôn ở bên từ nay.

*Phúc ân biển khơi,
Yêu thương tuyệt vời,
Ngài đã hiến thân cho con Minh Máu,
Ngài cho chúng con chính Mẹ của Ngài.
Phúc ân biển khơi,
Yêu thương tuyệt vời,
Mẹ cho chúng con ủi an ẩn náu,
Mẹ đưa chúng con thẳng tới cùng Ngài.*

Hoàng hôn đang kéo bóng đêm về đây,
Quỷ vương tung lưới bẫy giăng bủa vây,
Xua quân gạt con mắc mưu lừa dối,
Dìu con Mẹ luôn đỡ nâng không rời.
Đời con lai láng nắng mai vàng tươi,
Tình Cha ăm ắp có bao giờ vơi!
Muôn ơn Mẹ tuôn giúp con đổi mới,
Hồn con hằng kêu thánh danh: "Mẹ ơi!"

*Phúc ân biển khơi,
Yêu thương tuyệt vời,
Ngài đã hiến thân cho con Minh Máu,
Ngài cho chúng con chính Mẹ của Ngài.
Phúc ân biển khơi,
Yêu thương tuyệt vời,
Mẹ cho chúng con ủi an ẩn náu,
Mẹ đưa chúng con thẳng tới cùng Ngài.*

<https://www.youtube.com/watch?v=vAPjKtMEI4&list=PLwArpSZK-r6cUX4tVOFyqd0FRYBvJrFO4&index=18>

Ben. Đỗ Quang-Vinh